

духообразната материя преобладава въ човѣка, той има разположение къмъ разширяване, къмъ заемане голѣмъ обемъ въ пространството. И най-после, има случаи, когато огнената материя преобладава въ човѣка. Тогава той е горещъ, огненъ и дето мине, всичко сгорещява. Понеже животътъ се извява чрезъ четиритѣ състояния на материята, човѣкъ непременно ще бжде и твърдъ, и теченъ, и въздухообразенъ, и огненъ. Ако не е твърдъ, човѣкъ ще бжде или теченъ, или въздухообразенъ, или огненъ. Ако не е теченъ, той ще бжде или твърдъ, или въздухообразенъ, или огненъ. Ако не се проявява нито въ едно отъ тия състояния, той никакъвъ не е, т. е. животътъ въ него не може да се прояви. Докато пулсътъ на човѣшкото сърдце бие, докато въ него има външна и вътрешна топлина, и животъ има. Твърдостъта и огнътъ сж крайниятъ предѣлъ на земния животъ. Човѣкъ гори, докато е твърдъ. Щомъ твърдостъта престане, и горението престава. Човѣкъ е твърдъ, докато гори; той е горещъ, докато е твърдъ. Изгуби ли твърдостъта си, и горението престава. Щомъ горението престава, и твърдостъта се губи.

Това сж научни положения отъ алхимията, които трѣбва да преведете въ съзнанието си. Преведете ли ги, вие ще разберете отношенията, които сжществуватъ между тѣхъ. Какво предава твърдостъта на тѣлата?